

MITES EL TEIXÓ DE SANT CUGAT

9
ROGELI PEDRÓ

els vells caçadors de sant cugat, encara avui, parlen d'un animal mític i estrany que difícilment trobareu en cap tractat d'història natural, ni tan sols a cap altre lloc del món. ens referim al teixó d'unglots. un ésser mític i esmunyedís que és difícil de veure però que tots els vells saben que existeix...

viu a la serra de collserola (ningú no sap on exactament), però, com tots els teixons, deu ser sota terra, i en un cau fosc i molt amagat al cor del bosc.

es tracta d'un animal de tres pams de llarg, cap llargarut, pèl espès, potes i cua curtes, llom blanc i negre, i amb les característiques dues ratlles negres que van del musell a la nuca, però amb una raresa que el fa ser únic arreu del món, i és que no té urpes com tots els teixons, sinó uns unglots tan grossos i afilats com els del porc senglar i que li proporcionen destresa per córrer i fer malifetes.

el teixó al qual ens referim és un xic salvatge i de costums molt, molt especials. a les nits entra a les cases i masies i s'emporta pollets, gallines i

conills i, de tant en tant, la llonganissa i les botifarres del rebost. fins i tot, s'enduu la carn de l'olla mentre bull sota la xemeneia de la llar de foc, de tal manera que les mestresses de casa només troben el caldo a l'hora de servir l'escudella. quan està tip, retorna al seu cau per descansar durant tot el dia i ben carregat de vianda per menjar. desapareix com el fum deixant només les marques de les seves peülles i un petit manyoc de pèls blancs i grisos. és

un animal solitari, difícilment el veureu acompanyat, i sobretot esmunyedís i destre en escapolir-se per tots els prats. sap escapar-se de tots els paranys que poden parar els més destres i astuts dels caçadors i el més espavilat dels pagesos que volen caçar-lo.

en una masia a prop de sant medir cada dia hi faltava quèlcom de menjar, un dia la botifarra crua que tenia la mestressa a la cuina,

EL TEIXÓ DE SANT CUGAT

UN ALTRE LA PENCA DE CANSALADA O UN BON TROS DE CARN I, FINS I TOT, LA LLET formatjada i la crema catalana. EN VA EL PAGÈS I LA SEVA DONA POSAVEN PARANYS, TRAMPES FORA LES FINESTRES I LES PORTES... PER AGAFAR EL MALEÏT TEIXÓ...

I NINGÚ NO VA VEURE EL GAT DE LA MASIA, QUE CADA DIA ESTAVA MÉS GRAS I ES LLEPAVA ELS BIGOTIS ENSUCRATS BEN ASSEGUT VORA EL FOC, MOLT SATISFET PENSANT QUE GRÀCIES AL TEIXÓ FANTASMA ELL MENJAVA D'ALLÒ MÉS BÉ. EL GAT SABIA MOLT BÉ QUI ERA EL TEIXÓ FANTASMA DE LA MASIA.

DIUEN LES HISTÒRIES I CONTARELLES QUE NI EL CAÇADOR MÉS LLEST DE LES NOSTRES CONTRADES HA POGUT VEURE MAI L'ASTUT TEIXÓ. L'ANIMAL ÉS TAN DESTRE A AMAÇAR-SE QUE ES FA IMPOSSIBLE CAÇAR-LO. EL MÉS VELL DELS CAÇADORS DE SANT CUGAT EXPLICA QUE L'AVI DE L'AVI D'UN AMIC SEU EN VA CAÇAR UN DE SEMBLANT FA MOLT TEMPS, I DES D'ALESHORES MAI MÉS NO S'HA TORNAT A VEURE EL TEIXÓ D'UNGLOTS. DIUEN QUE ENCARA VIU, SI NO ÉS MORT.

MONTSE SANT

Els 4 Cantons
El "diari" de Sant Cugat

Generalitat
de Catalunya

amb la COL·LABORACIÓ de:

Ajuntament de
Sant Cugat del Vallès

Autocugat

OPEL

